

هز رعه در کازرو من مفار آت هیمند مع هیاه و عراضی (اراضی) مع همرو مدخل خیز
و حریم النهار و اشجارات جوز (یک کلمه خو اند نشده) و کلماء یتعلق بها - مع
آذچه شرعاً و عرفان بمزرعه هذ کوره تعلق است (ما بین خط اول و دوم سند حاضر)
(دو کلمه خوانده نشد) و حبه جزو صداق او بود - مع قطعه باع
(دو کلمه خوانده نشد) جنب باع هشهدی حسین (ما بین خط دوم و سوم
سند حاضر) - به ثمن هبلغ چهارده تو همان پول نقد تبریزی فضی - ریال
فاصر الدین عددی یک هزار دینار فی بیست و شش نخودی رایج الحال و صیغه

هبايع شرط در فيما بين بايع مذكور و هشتری هر قوم جاری شد و ثمن واصل
و آید (عايد) بايع گردید و در ضمن العقد شرط شد که چنانکه مبايع هر قوم
مثل کل ثمن در حال تحریر وده يوم ایام الی یو میذ یک عام کامل وده يوم
ایام بسوی هشتری یا و کیل از جانب او رد نماید مختار و مسلط بر فسخ
مبیعه هشرط بوده بآشد والا فلا و بعد ذالک قبول مصالحه صحیحه
شرعیه نمود بايع از هشتری جمیع محصول و منافع مبیعه هشرطه
را در هدت هر قوم به معادل مبلغ دو تومن هشت هزار دینار نقد موصوف
به صیغه مصالحه فيما بين عربیاً و فارسیاً جاری شد و طرفین قبول نمودند

تحریر افی - پانزدهم شهر ربیع الاول سنه ۱۲۶۸

اثر سه ههر در سمت راست سند